

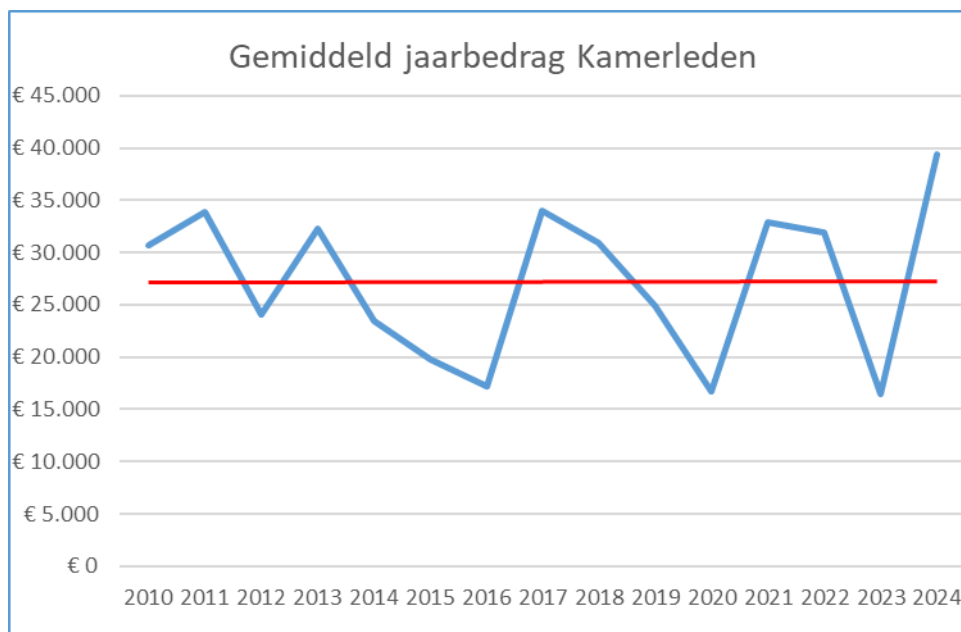
TWEE TRENDS UIT DE CIJFERS PROACTIEVE PUBLICATIE 2010 T/M 2024

De cijferreeks over de periode 2010 tot en met 2024 kan ook trendmatig worden gezien. Trendmatig wil zeggen: gezien door de jaarlijkse schommelingen heen die bijvoorbeeld veroorzaakt zijn door een verhoogde instroom in de Appa in een bepaald jaar als gevolg van verkiezingen bij Kamerleden of een kabinetswissel bij bewindspersonen.

NB. In *trend 1* wordt gekeken naar ontvangen uitkeringsbedragen; in *trend 2* gaat het om percentages van het totaal aantal uitkeringsgerechtigden.

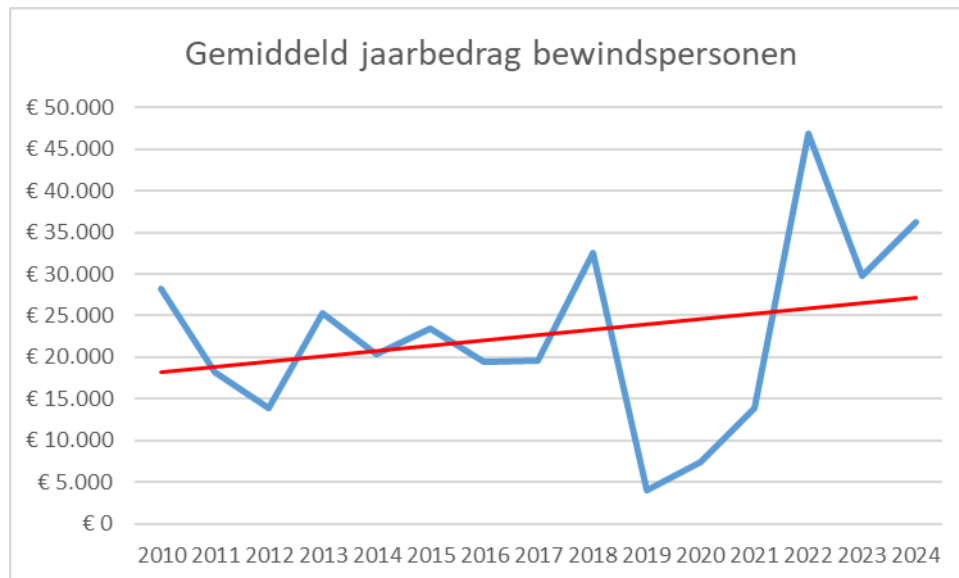
Trend 1: Uitkeringsrecht Appa stijgt sterker dan het bedrag aan uitbetaalde Appa-uitkering

Sinds 2010 zijn de bedragen van de vergoedingen voor de werkzaamheden van Kamerleden en de salarissen van bewindspersonen waarvan de Appa-uitkeringen zijn afgeleid, gestegen. Deze bedragen zijn in de loop der jaren geïndexeerd aan de hand van de cao-ontwikkelingen van de rijksambtenaren. Het gemiddeld uitgekeerde bedrag aan uitkering per jaar fluctueert door de variërende in- en uitstroom. Desalniettemin mocht verwacht worden dat de trendmatige lijn van de uitbetaalde uitkering zou meelopen met deze salarisontwikkeling. Het bedrag dat in dezelfde periode aan uitkering is uitbetaald, is trendmatig echter minder hard gestegen, of zelfs gelijk gebleven. Zie onderstaande grafieken:

De trend is dat de hoogte van het bedrag aan uitkering dat gemiddeld per jaar aan gewezen Kamerleden daadwerkelijk wordt uitbetaald, vrijwel gelijk blijft (rode trendlijn). In deze periode is de vergoeding van de werkzaamheden waar de uitkering van wordt afgeleid, gestegen van € 8.503 (2010) naar € 11.785 (2024), een stijging met 28%. Uit de trend dat ondanks die stijging het bedrag aan uitkering dat gemiddeld per jaar wordt uitbetaald vrijwel gelijk blijft, mag worden afgeleid dat de voormalige Kamerleden tijdens hun uitkeringsperiode gemiddeld meer neveninkomsten genereren die met de uitkering worden verrekend.

Na de stijging in het verkiezingsjaar 2021 met veel instroom in het uitkeringsrecht, is in 2022 weer een daling ingezet door het verkrijgen van nieuwe inkomsten. Na de Kamerverkiezingen van november 2023 is er weer een substantiële instroom van gewezen Kamerleden in de uitkeringsregeling. Door deze grote instroom is de gemiddelde daling gestokt. Een verklaring is dat, zoals ook blijkt uit Trend 2, het aantal oud-Kamerleden dat de uitkering weet te verminderen tot nihil, vrij constant blijft.

In de periode 2010-2024 is het salarisbedrag van ministers (en staatssecretarissen) waar de uitkering van wordt afgeleid, gestegen van € 12.009 naar € 17.165, een stijging van 30%. De trend is daarentegen dat het bedrag aan uitkering dat gemiddeld per jaar aan gewezen bewindspersonen wordt uitbetaald, geleidelijk stijgt (rode trendlijn). In zowel 2022 als in 2024 stijgt het gemiddelde uitkeringsbedrag door de nieuwe instroom als gevolg van de kabinetswisselingen van januari 2022 en juli 2024. Het kost enige tijd om weer nieuwe inkomsten te verwerven waardoor het gemiddelde uitkeringsbedrag weer kan dalen. Dat is zichtbaar in 2023.

Twee factoren lijken dit fenomeen verklaren dat het uitkeringsrecht van de Appa sterker stijgt dan het bedrag aan uitbetaalde Appa-uitkering. Enerzijds de invoering van de sollicitatieplicht en anderzijds de versobering in uitkeringsduur die in 2010, 2014 en 2016 tot stand is gebracht.

Geholpen door de re-integratiebegeleiding, lijkt het de Appa-gerechtigden steeds beter te lukken om nieuwe inkomsten te generen waardoor het bedrag aan te betalen uitkering wordt verminderd.

Wat betreft genoemde versobering in uitkeringsduur, is in 2010 de reguliere uitkeringsduur teruggebracht van zes naar vier jaar en is die in 2014 op maximaal drie jaar en twee maanden vastgesteld. De voortgezette uitkering tot het pensioen is in 2010 teruggebracht tot maximaal tien jaar en per 1 januari 2016 tot maximaal vijf jaar. Uit het tweede bestand van het overzicht valt af te leiden dat er weliswaar nog steeds uitkeringsgerechtigden zijn met een langere uitkeringsduur maar dat de meesten, en dus steeds meer, een uitkering hebben van uiterlijk het huidige maximum van drie jaar en twee maanden; of minder. Degenen in het tweede bestand van het overzicht met een langere duur dan drie jaar en twee maanden vallen onder het overgangsrecht, hebben een verlengde uitkering vanwege invaliditeit of hebben een voortgezette uitkering van maximaal vijf jaar tot hun pensioen. Er is geen nieuwe instroom meer mogelijk in dit overgangsrecht.

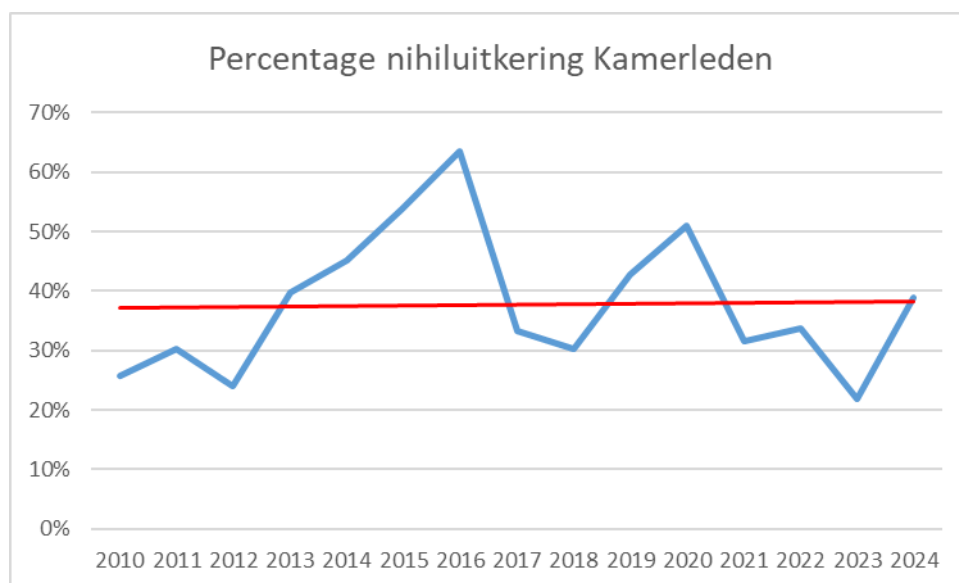
Trend 2: Sterke stijging aantal bewindspersonen dat met nieuwe inkomsten voldoende verdient om geen Appa-uitkering meer te ontvangen; aantal Kamerleden wat dat betreft constant

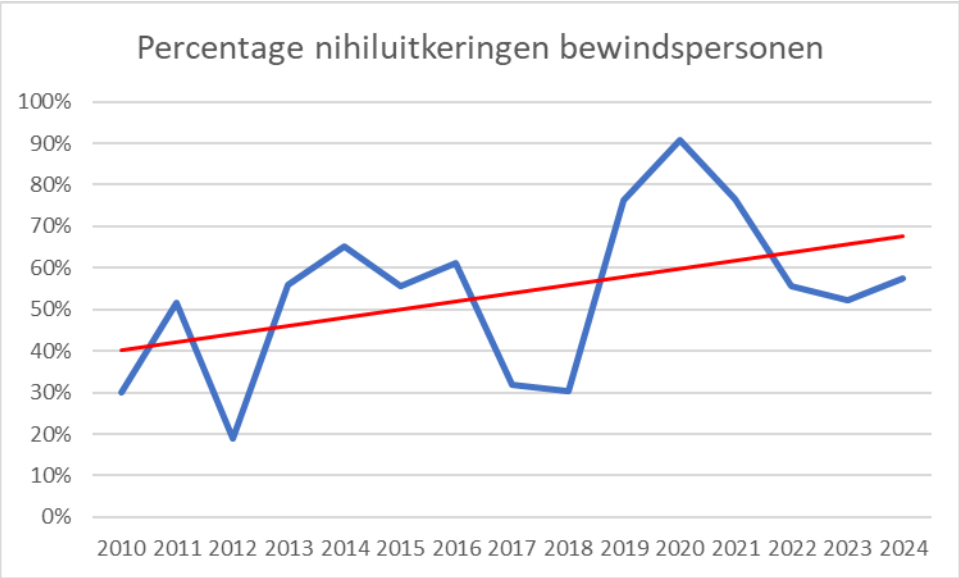
De Appa-uitkering is een recht dat voor een bepaalde periode wordt toegekend. Indien de uitkeringsgerechtigde nieuwe inkomsten krijgt, worden deze met de uitkering verrekend. Zodra betrokkene met die nieuwe inkomsten evenveel verdient als tijdens zijn politieke ambt, wordt er geen uitkering meer betaald, maar loopt het recht als het ware "onderhuids" door tot de bepaalde einddatum. De uitkeringsduur wordt dus niet opgeschort als de uitbetaling van de uitkering door nieuwe inkomsten eindigt. Op deze manier blijft het vangnet in stand. Als betrokkene om wat voor reden dan ook die nieuwe inkomsten niet meer krijgt (bijvoorbeeld omdat hij uit die nieuwe functie wordt ontslagen binnen de aangegeven uitkeringsduur), heeft hij vanaf dat moment in principe voor de resterende hem toegekende periode nog recht op uitkering.

De Appa kijkt naar de hoogte van het verdiende inkomen, niet naar het aantal uren dat is besteed om die nieuwe inkomsten te genereren.

Zodra en voor zo lang er geen uitkering meer wordt ontvangen, is er (logischerwijs) geen sollicitatieplicht. Uit onderstaande grafieken blijkt dat de trend is dat steeds meer Kamerleden en bewindspersonen nieuwe inkomsten verwerven. Hiermee kan worden gesteld dat de sollicitatieplicht effect heeft, mede door de daaraan gekoppelde planmatige begeleiding en ondersteuning door middel van een regelmatig geactualiseerd re-integratieplan.

Uit onderstaande grafieken komt naar voren dat het aantal oud-Kamerleden dat vanwege nieuwe inkomsten geen uitkering meer uitbetaald krijgt, door de jaren heen constant blijft op bijna 40%. De trend voor oud-bewindspersonen is daarentegen in de periode 2010-2024 gestegen van circa 40% naar bijna 70%.

--,--